

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1330348/4

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד אבנר סאלם ועו"ד שירה דרורי-סאלם)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ג'רמי שטרן)

הנדון: מתן החלטה דחופה וזמנית במעמד צד אחד ובדן יחיד ודחיית שיקולי פרוצדורה מפני השיקול האנושי ושיקולי טובת קטינים

החלטה

לפניי בקשתו של המשיב לביטול החלטתי שניתנה במעמד צד אחד והאריכה את ההיתר לשהיית בתם של הצדדים, עם המבקשת – אימה, בקנדה בחודש ימים.

המשיב מעלה טענות מהותיות ופרוצדורליות נגד בקשתה העיקרית (בתיק זה) של המבקשת, שעליה התבקש להגיב, אך מבהיר כי בקשתו אינה התגובה שהתבקשה. בין השאר מבקש המשיב כי נורה למבקשת להבהיר אם וכיצד רואה היא בבקשה זו ערעור או בקשת רשות ערעור (ועל איזו החלטה של בית הדין האזורי היא מוסכת) ולחילופין מה התשתית להגשתה לבית דין זה, אם אינה ערעור או בקשת רשות ערעור, ולא לבית דין קמא.

לבד מטענות אלה טוען הוא נגד מתן ההחלטה האמורה בדן יחיד ובמעמד צד אחד.

יובהר:

הבקשה העיקרית בתיק זה הייתה להתיר את המשך שהייתה הילדה בקנדה עד להכרעה בסוגיית המשמורת הקבועה. המשיב התבקש כאמור להגיב לבקשה זו, ואף שטען טענות בעניינה וכאמור לעיל עדיין ממתנים אנו להשלמת תגובתו שהמועד האחרון להגשתה טרם הגיע, נוכח דבריו כי בקשתו הנוכחית אינה התגובה האמורה.

בין כך ובין כך ביקשה המבקשת כי תינתן ארכה לשהייתה עם הבת בחו"ל, ולמצער עד להחלטה בבקשתה העיקרית – החלטה שמטבע הדברים תינתן לאחר תגובת המשיב.

בקשתה זו (השנייה) של המבקשת היא לפי מהותה בקשת ביניים לסעד זמני ודחוף (ככל שתיראה הבקשה העיקרית כערעור יהיה מקום גם לראותה כבקשה לעיכוב ביצוע, אלא שמעמדה של הבקשה העיקרית כערעור אכן טרם הובהר ולעניין עיכוב ביצוע יש גם מקום לטעון כי נדרשת פנייה לבית הדין האזורי תחילה).

אופיה הדחוף של הבקשה ומהותן של הבקשה וההחלטה שנתתי – בקשה זמנית עד להכרעה בבקשה העיקרית, והחלטה שקצבה את הארכה לשהייתה הבת בחו"ל ותחמה אותה בפרק זמן קצר – מתיר לבית הדין ליתן בעניינה החלטה במעמד צד אחד ואף בדן יחיד.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נימוקיה של הבקשה – הן בפן של טובת הילדה (שברור למדי כי אף אם נניח שתידרש לשוב ארצה לא תיפגע על ידי דחיית שיבתה ארצה בחודש ימים, ובהתייחס לצדדים – המבקשת והמשיב – בהיבטי מאזן הנוחות ייאמר כי גם הפגיעה שתהיה לכך באב אינה אקוטית; ולעומת זאת אם יוכרע כי רשאית היא להישאר בחו"ל הרי שהשבתה עתה ארצה, תוך כדי שנת לימודים, ולאחר זמן קצר שוב לחו"ל עשויה להיות כרוכה בקושי פיזי, בפגיעה נפשית ובנזק לימודי; ובהיבטי מאזן הנוחות הנ"ל מובן כי תפגע במבקשת); הן בפן האנושי נוכח נימוקי הבקשה העוסקים במצבו של אבי המבקשת, שלפי הנטען אלה ימיו האחרונים, ככל הנראה, ובתו מבקשת לשהות בהם לצידו ושלא להיאלץ לעוזבו כדי להשיב את הבת ארצה, ולפחות לא כל עוד לא הוכרעה בקשתה העיקרית ולא נקבע כי אכן כך עליה לעשות (וסבורני כי גם ליריב בהליכים משפטיים 'מותר' להתחשב בשיקולים אנושיים ממין זה, ומשכך רשאי היה בית הדין להניח כי לא בהכרח יתנגד לכך וכי גם אם יתנגד – הסבירות היא כי תידחה עמדתו) – מצדיקים כי אכן יעשה כך בית הדין, וכך אכן עשיתי בהחלטתי.

הבקשה הנוכחית של המשיב – אף היא אינה מגלה כשלעצמה טעם מהותי מדוע לא להיעתר לבקשה הזמנית ואינה מעלה טענה נגד הנטען בבקשה הזמנית: לא טענה עובדתית; לא טענה מדוע בעובדות הנטענות, מצד עצמן, אין הצדקה להתיר את המשך שהייתה של הבת בחו"ל, לזמן קצוב וקצר כאמור שבמהלכו תיבחן הבקשה העיקרית למתן היתר ממושך יותר; ולא טענה בדבר שיקולים בעלי משקל נגדי לאלה שבבקשה, שבשלהם יש לדחותה (או לבטל את ההחלטה שנעברה לה) למרות אותן עובדות.

כל שיש בבקשה זו הוא טענות פרוצדורליות – הטענות על מתן החלטה במעמד צד אחד ובדן יחיד, שקיבלו מענה לעיל, ואלה הנוגעות ביסודן לבקשה העיקרית שבעניינן אין מקום להכריע עתה משעלינו להמתין לתגובתו המלאה של המשיב לאותה בקשה ומשמבקש הוא עצמו, ובצדק, גם כי המבקשת עצמה תבהיר את מהותה ומסגרתה של הבקשה.

בנסיבות אלה אין הצדקה ועילה לביטול החלטתי הקודמת והיא עומדת בעינה.

המשיב יגיש כאמור בהחלטה קודמת ולעיל את תגובתו לבקשה העיקרית.

במקביל תבהיר המבקשת בתוך ארבעה-עשר יום את המסגרת לבקשתה העיקרית, היינו כאמור לעיל, אם היא מוגשת כערעור או בקשת רשות ערעור על החלטה מסוימת של בית הדין קמא, ואם לא – מה מסגרתה.

ניתן ביום ל' בתשרי התשפ"ג (25.10.2022).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה